

Žhavá ROZLUČKA

EVA BUREŠOVÁ

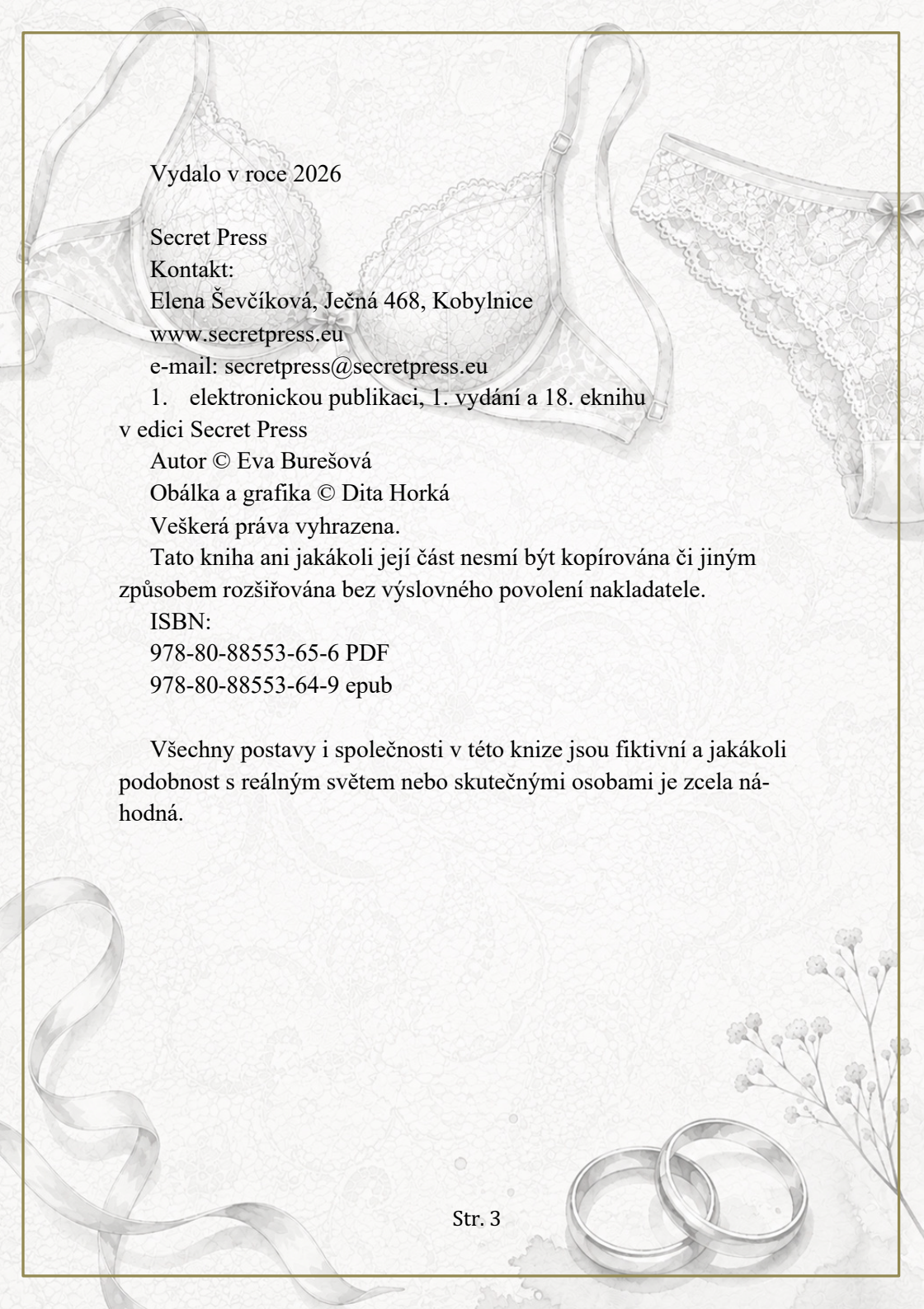

Žhavá rozlučka

Eva Burešová

Vydalo v roce 2026

Secret Press

Kontakt:

Elena Ševčíková, Ječná 468, Kobylnice

www.secretpress.eu

e-mail: secretpress@secretpress.eu

1. elektronickou publikaci, 1. vydání a 18. knihu
v edici Secret Press

Autor © Eva Burešová

Obálka a grafika © Dita Horká

Veškerá práva vyhrazena.

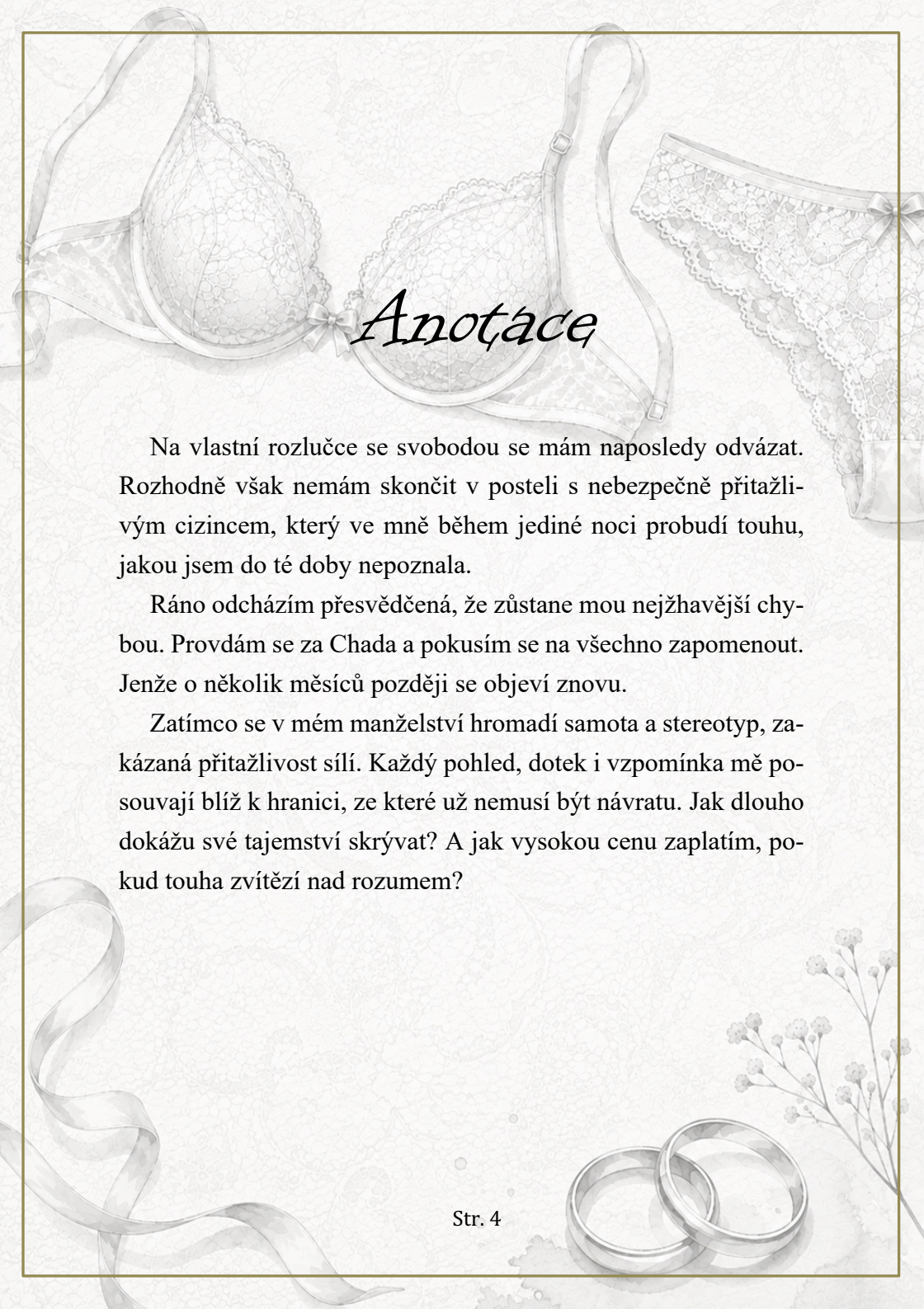
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být kopírována či jiným
způsobem rozšiřována bez výslovného povolení nakladatele.

ISBN:

978-80-88553-65-6 PDF

978-80-88553-64-9 epub

Všechny postavy i společnosti v této knize jsou fiktivní a jakákoli
podobnost s reálným světem nebo skutečnými osobami je zcela ná-
hodná.

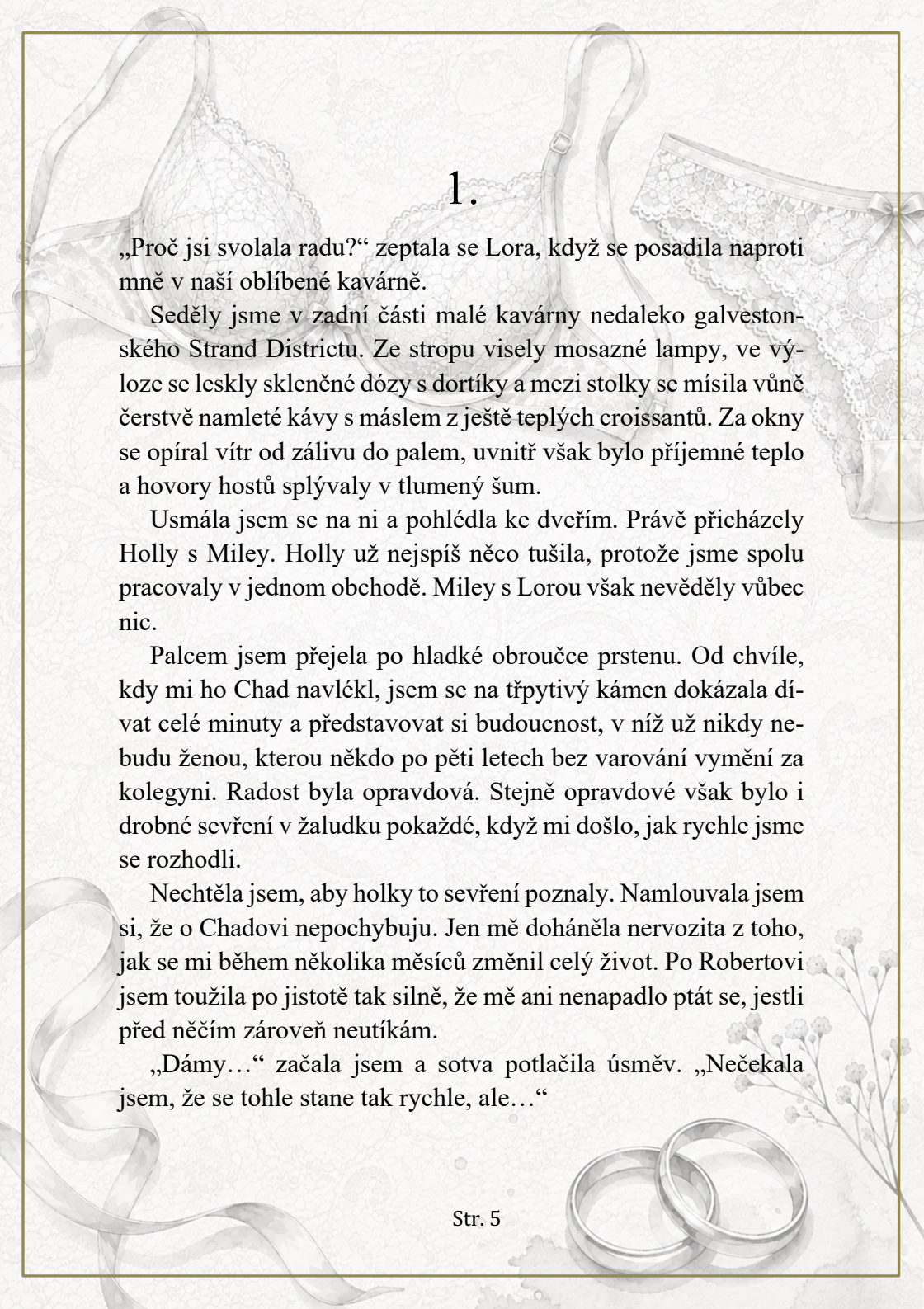

Anotace

Na vlastní rozlučce se svobodou se mám naposledy odvázat. Rozhodně však nemám skončit v posteli s nebezpečně přitažlivým cizincem, který ve mně během jediné noci probudí touhu, jakou jsem do té doby nepoznala.

Ráno odcházím přesvědčená, že zůstane mou nejžhavější chybou. Provdám se za Chada a pokusím se na všechno zapomenout. Jenže o několik měsíců později se objeví znovu.

Zatímco se v mém manželství hromadí samota a stereotyp, zakázaná přitažlivost sílí. Každý pohled, dotek i vzpomínka mě posouvají blíže k hranici, ze které už nemusí být návratu. Jak dlouho dokážu své tajemství skrývat? A jak vysokou cenu zaplatím, pokud touha zvítězí nad rozumem?

1.

„Proč jsi svolala radu?“ zeptala se Lora, když se posadila naproti mně v naší oblíbené kavárně.

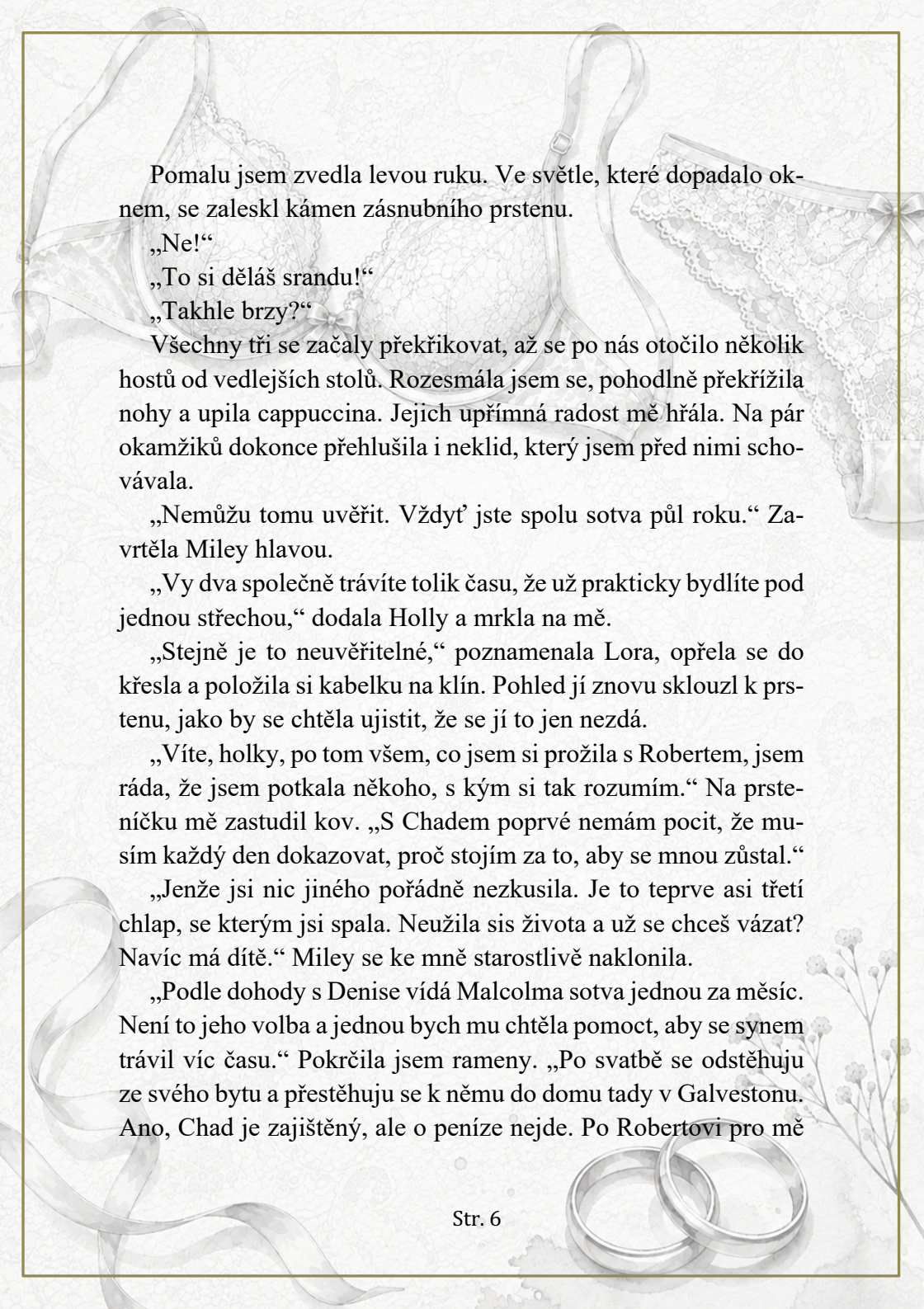
Seděly jsme v zadní části malé kavárny nedaleko galvestonského Strand Districtu. Ze stropu visely mosazné lampy, ve výloze se leskly skleněné dózy s dortíky a mezi stoly se mísila vůně čerstvě namleté kávy s máslem z ještě teplých croissantů. Za okny se opíral vítr od zálivu do palem, uvnitř však bylo příjemné teplo a hovory hostů splývaly v tlumený šum.

Usmála jsem se na ni a pohlédla ke dveřím. Právě přicházely Holly s Miley. Holly už nejspíš něco tušila, protože jsme spolu pracovaly v jednom obchodě. Miley s Lorou však nevěděly vůbec nic.

Palcem jsem přejela po hladké obroučce prstenu. Od chvíle, kdy mi ho Chad navlékl, jsem se na trpytivý kámen dokázala dívat celé minuty a představovat si budoucnost, v níž už nikdy nebudu ženou, kterou někdo po pěti letech bez varování vymění za kolegyni. Radost byla opravdová. Stejně opravdové však bylo i drobné sevření v žaludku pokaždé, když mi došlo, jak rychle jsme se rozhodli.

Nechtěla jsem, aby holky to sevření poznaly. Namlouvala jsem si, že o Chadovi nepochybuju. Jen mě doháněla nervozita z toho, jak se mi během několika měsíců změnil celý život. Po Robertovi jsem toužila po jistotě tak silně, že mě ani nenapadlo ptát se, jestli před něčím zároveň neutíkám.

„Dámy...“ začala jsem a sotva potlačila úsměv. „Nečekala jsem, že se tohle stane tak rychle, ale...“

Pomalou jsem zvedla levou ruku. Ve světle, které dopadalo oknem, se zaleskl kámen zasnubního prstenu.

„Ne!“

„To si děláš srandu!“

„Takhle brzy?“

Všechny tři se začaly překřikovat, až se po nás otočilo několik hostů od vedlejších stolů. Rozesmála jsem se, pohodlně překřížila nohy a upila cappuccina. Jejich upřímná radost mě hřála. Na pár okamžiků dokonce přehlušila i neklid, který jsem před nimi schovala.

„Nemůžu tomu uvěřit. Vždyť jste spolu sotva půl roku.“ Zavrtěla Miley hlavou.

„Vy dva společně trávíte tolik času, že už prakticky bydlíte pod jednou střechou,“ dodala Holly a mrkla na mě.

„Stejně je to neuvěřitelné,“ poznamenala Lora, opřela se do křesla a položila si kabelku na klín. Pohled jí znovu sklouzl k prstenu, jako by se chtěla ujistit, že se jí to jen nezdá.

„Víte, holky, po tom všem, co jsem si prožila s Robertem, jsem ráda, že jsem potkala někoho, s kým si tak rozumím.“ Na prsteníčku mě zastudil kov. „S Chadem poprvé nemám pocit, že musím každý den dokazovat, proč stojím za to, aby se mnou zůstal.“

„Jenže jsi nic jiného pořádně nezkusila. Je to teprve asi třetí chlap, se kterým jsi spala. Neužila sis života a už se chceš vázat? Navíc má dítě.“ Miley se ke mně starostlivě naklonila.

„Podle dohody s Denise vídá Malcolma sotva jednou za měsíc. Není to jeho volba a jednou bych mu chtěla pomoci, aby se synem trávil víc času.“ Pokrčila jsem rameny. „Po svatbě se odstěhuju ze svého bytu a přestěhuju se k němu do domu tady v Galvestonu. Ano, Chad je zajištěný, ale o peníze nejde. Po Robertovi pro mě

znamená nejvíc to, že se vedle něj nemusím každé ráno bát, jestli mě večer ještě bude chtít.“

„Samozřejmě že se nemůžeš rozhodovat jen podle toho, že má peníze. Tvoje dítě nebude vypadat jako jeho auto. Jasně, je to příjemný bonus, ale mnohem důležitější je, jak se vedle něj cítíš.“

„A nezapomeň na sex,“ podotkla Holly s pobaveným úsměvem.

„Na sexu mi zas tolik nezáleží. S Robertem to žádná sláva nebyla, a přesto jsme spolu vydrželi několik let. S Chadem mě to baví.“

„Zatím,“ utrousila Holly a významně povytáhla obočí.

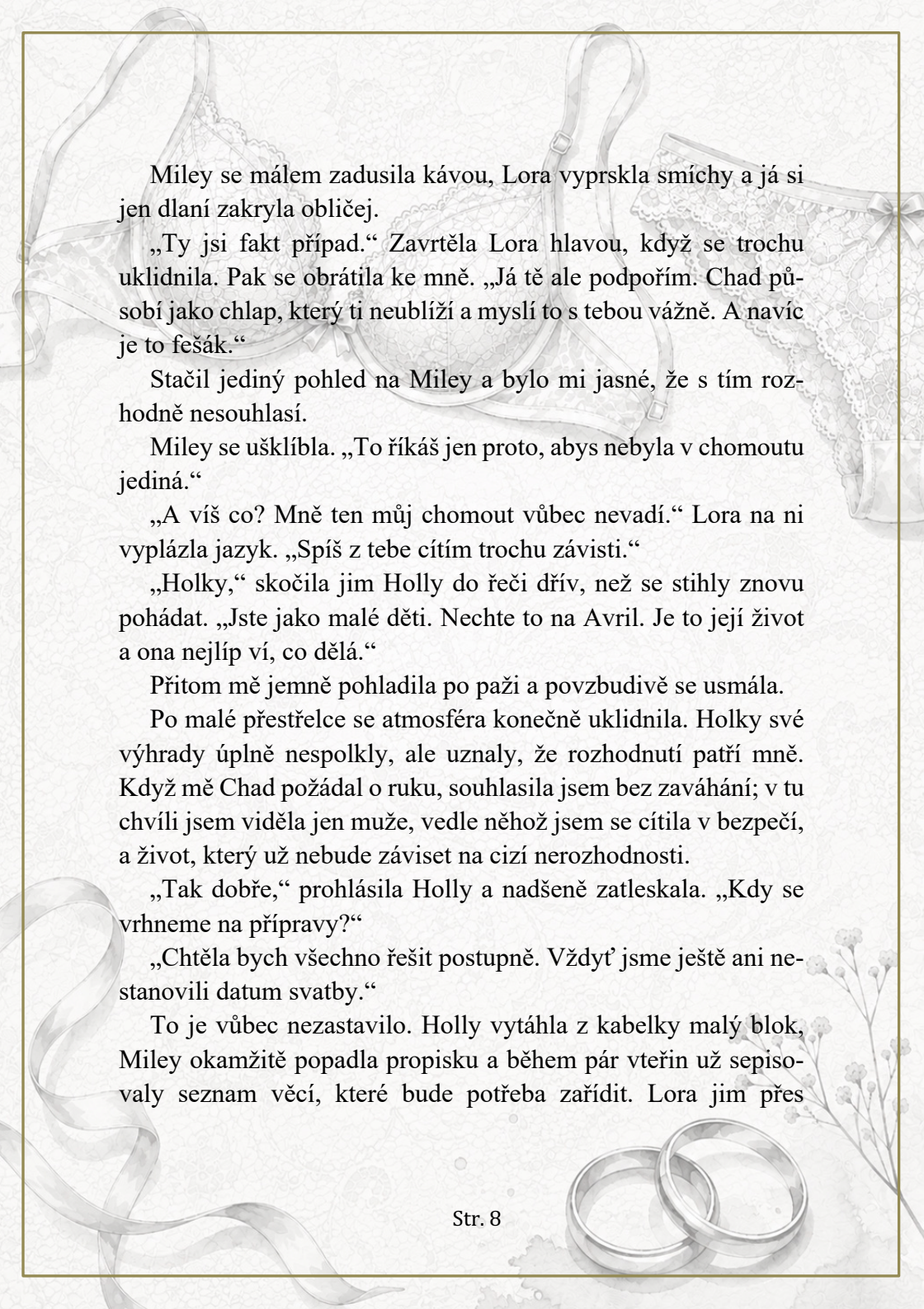
Obrátila jsem oči v sloup. Holly dokázala každou debatu dřív nebo později stočit k sexu. Jasně že sex nebyl nepodstatný, ale vztah přece nestál jen na tom, co se dělo v ložnici.

„Pokud má Chad funkční penis, tak bych v tom problému nehledala.“ Miley povytáhla koutky v úsměvu a opřela se lokty o stůl. „A to, že je o patnáct let starší? To přece není žádná tragédie. Kdyby byl starší o třicet, asi bych tě od toho odrazovala.“

U stolu se okamžitě rozlehl smích. Jen já se do něj moc nezapojila. O Chadových intimních partiích jsem se opravdu bavit nepotřebovala, zvláště když mezi námi v tomhle směru všechno fungovalo.

„Dobře, holky, mohly bychom změnit téma?“ ohradila jsem se. „Vážně nemám potřebu rozebírat Chadův penis.“

„Na druhou stranu ti závidím, že máš aspoň pravidelný sex.“ Holly si teatrálně povzddechla a zaklonila hlavu. „Já jsem si dneska ráno musela dát mandarinku, aby mi aspoň něco vystříklo do pusy.“

Miley se málem zadusila kávou, Lora vyprskla smíchy a já si jen dlaní zakryla obličej.

„Ty jsi fakt případ.“ Zavrtěla Lora hlavou, když se trochu uklidnila. Pak se obrátila ke mně. „Já tě ale podpořím. Chad působí jako chlap, který ti neublíží a myslí to s tebou vážně. A navíc je to fešák.“

Stačil jediný pohled na Miley a bylo mi jasné, že s tím rozhodně nesouhlasí.

Miley se ušklíbla. „To říkáš jen proto, abys nebyla v chomoutu jediná.“

„A víš co? Mně ten můj chomout vůbec nevadí.“ Lora na ni vyplázla jazyk. „Spíš z tebe cítím trochu závesti.“

„Holky,“ skočila jim Holly do řeči dřív, než se stihly znovu pohádat. „Jste jako malé děti. Nechte to na Avril. Je to její život a ona nejlíp ví, co dělá.“

Přitom mě jemně pohládila po paži a povzbudivě se usmála.

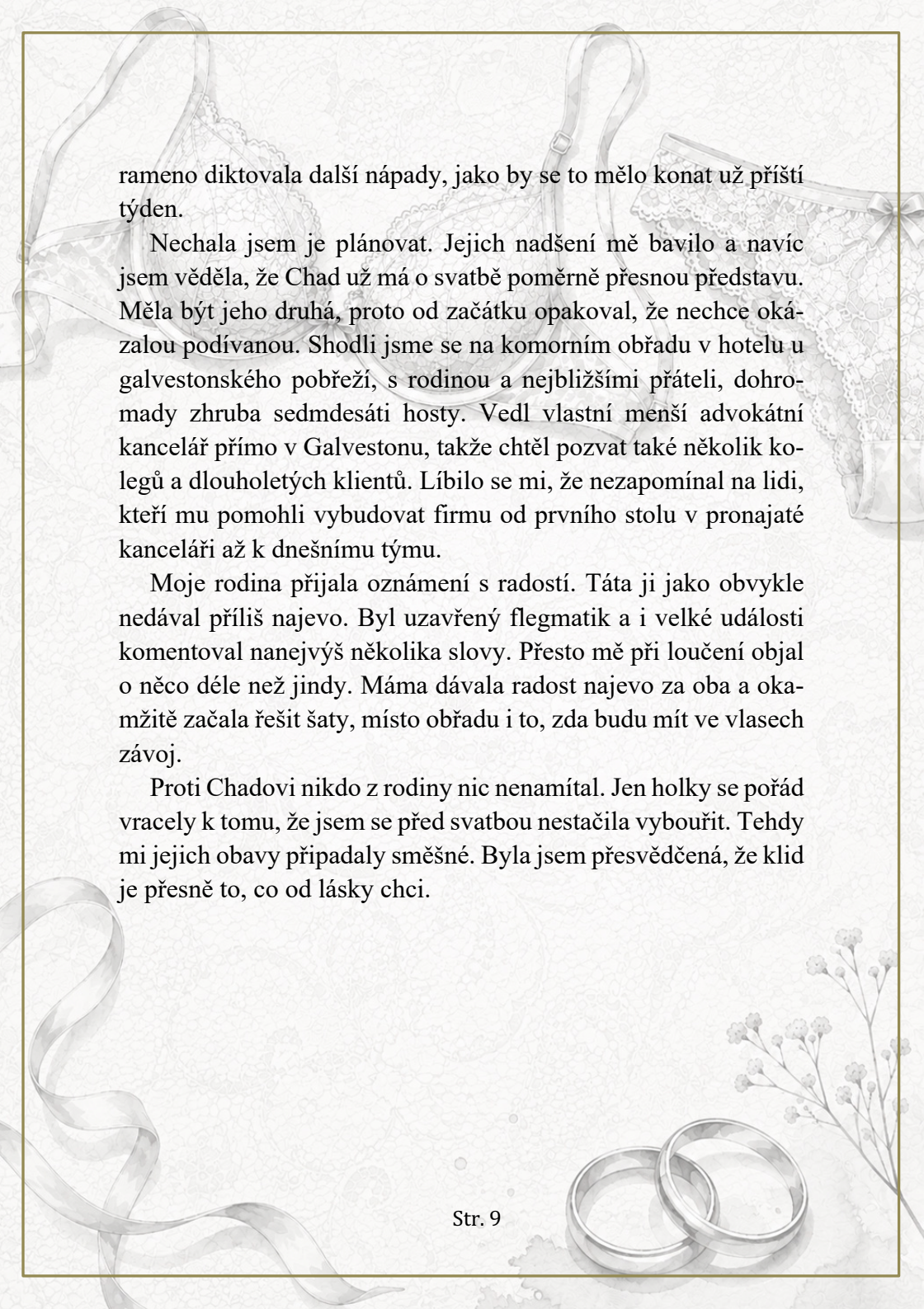
Po malé přestřelce se atmosféra konečně uklidnila. Holky své výhrady úplně nespolkly, ale uznaly, že rozhodnutí patří mně. Když mě Chad požádal o ruku, souhlasila jsem bez zaváhání; v tu chvíli jsem viděla jen muže, vedle něhož jsem se cítila v bezpečí, a život, který už nebude záviset na cizí nerozhodnosti.

„Tak dobře,“ prohlásila Holly a nadšeně zatleskala. „Kdy se vrhneme na přípravy?“

„Chtěla bych všechno řešit postupně. Vždyť jsme ještě ani nestanovili datum svatby.“

To je vůbec nezastavilo. Holly vytáhla z kabelky malý blok, Miley okamžitě popadla propisku a během pár vteřin už sepisovaly seznam věcí, které bude potřeba zařídit. Lora jim přes

rameno diktovala další nápady, jako by se to mělo konat už příští týden.

Nechala jsem je plánovat. Jejich nadšení mě bavilo a navíc jsem věděla, že Chad už má o svatbě poměrně přesnou představu. Měla být jeho druhá, proto od začátku opakoval, že nechce okázalou podívanou. Shodli jsme se na komorním obřadu v hotelu u galvestonského pobřeží, s rodinou a nejbližšími přáteli, dohromady zhruba sedmdesáti hosty. Vedl vlastní menší advokátní kancelář přímo v Galvestonu, takže chtěl pozvat také několik kolegů a dlouholetých klientů. Líbilo se mi, že nezapomínal na lidi, kteří mu pomohli vybudovat firmu od prvního stolu v pronajaté kanceláři až k dnešnímu týmu.

Moje rodina přijala oznámení s radostí. Táta ji jako obvykle nedával příliš najevo. Byl uzavřený flegmatik a i velké události komentoval nanejvýš několika slovy. Přesto mě při loučení objal o něco déle než jindy. Máma dávala radost najevo za oba a okamžitě začala řešit šaty, místo obřadu i to, zda budu mít ve vlasech závoj.

Proti Chadovi nikdo z rodiny nic nenamítal. Jen holky se pořád vracely k tomu, že jsem se před svatbou nestačila vybouřit. Tehdy mi jejich obavy připadaly směšné. Byla jsem přesvědčená, že klid je přesně to, co od lásky chci.

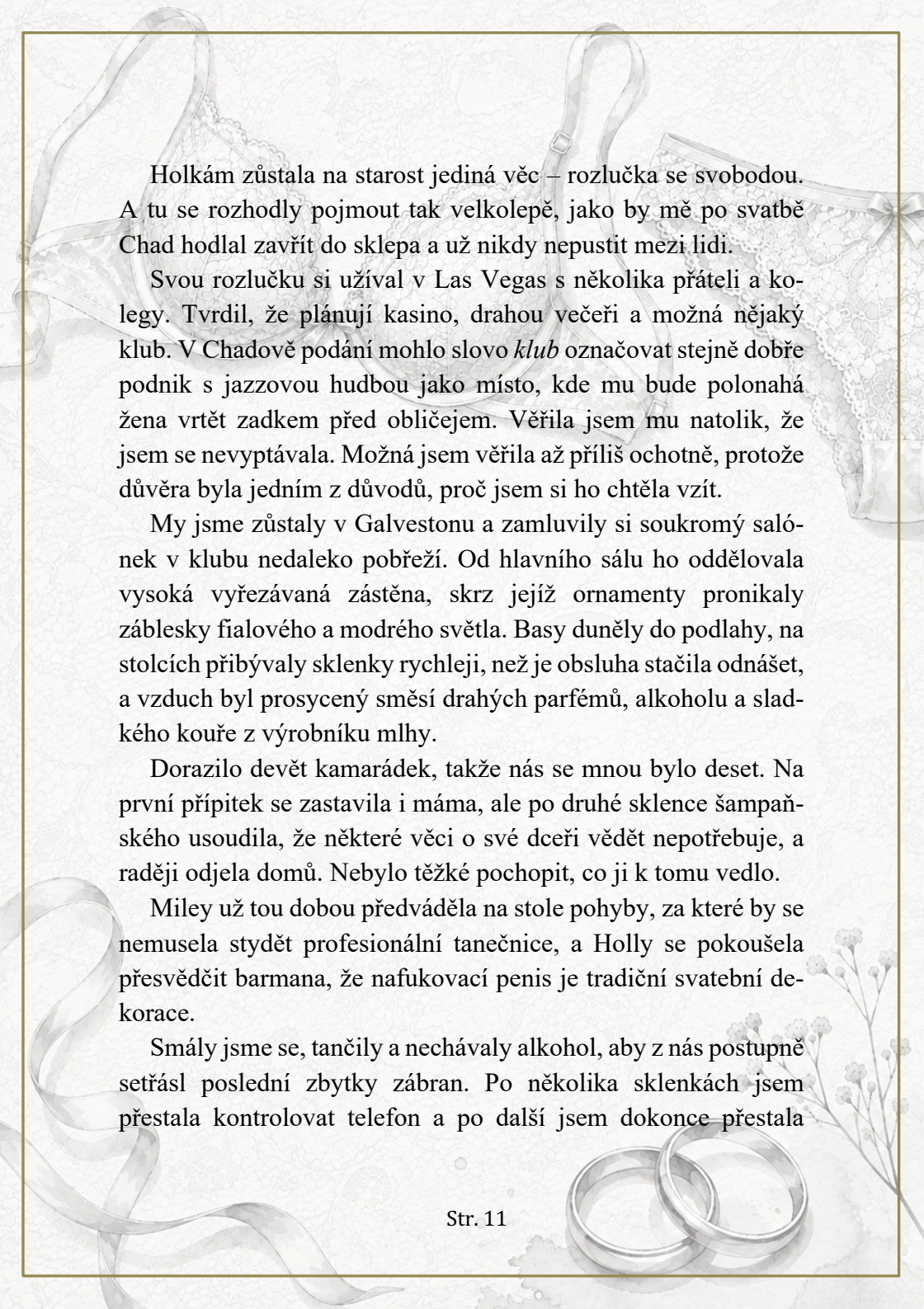
2.

Během několika následujících týdnů se svatba přiblížila až nečekaně rychle. Díky Chadově zálibě řešit důležité věci s předstihem jsem nemusela několik dní před obřadem pobíhat po Galvestonu, shánět chybějící výzdobu ani vyhrožovat cukrářce smrtí kvůli špatnému odstínu polevy.

Veškeré přípravy svěřil agentuře, která s námi probrala každý detail a potom ho proměnila v položku na dokonale seřazeném seznamu. Mým jediným úkolem bylo dostavit se včas, nezakopnout cestou k oltáři a říct ano správnému muži. Ještě před několika týdny mi poslední bod připadal jako ten nejjednodušší.

Chada jsem milovala. Nebyla to ta poblázněná láska, kvůli které člověk přestane jíst a celé noci kontroluje telefon. S ním jsem měla něco mnohem pevnějšího. Klid, důvěru a jistotu, že když se mi pokazí den, nebude se snažit utéct, ale uvaří mi kávu a vyslechne si i hodinové vyprávění o zákaznici, která se pokoušela vrátit nošené kalhotky. Po Robertovi, jenž mě po pěti letech vyměnil za kolegyni, pro mě takové zázemí znamenalo víc než všechna romantická gesta světa.

S Chadem jsme spolu nebyli ani rok. Většina lidí za tu dobu sotva zjistí, na které straně postele ten druhý spí, zatímco my měli vybrané prstýnky, společný dům a zasedací pořádek pro sedmdesát hostů. Pokaždé, když někdo vyslovil slovo *svatba*, sevřel se mi žaludek, ale tvrdošijně jsem tomu říkala nervozita. Pochybnost by znamenala připustit, že jistota, po níž jsem tak dychtila, možná přišla dřív, než jsem na ni byla připravená.

Holkám zůstala na starost jediná věc – rozlučka se svobodou. A tu se rozhodly pojmout tak velkolepě, jako by mě po svatbě Chad hodlal zavřít do sklepa a už nikdy nepustit mezi lidi.

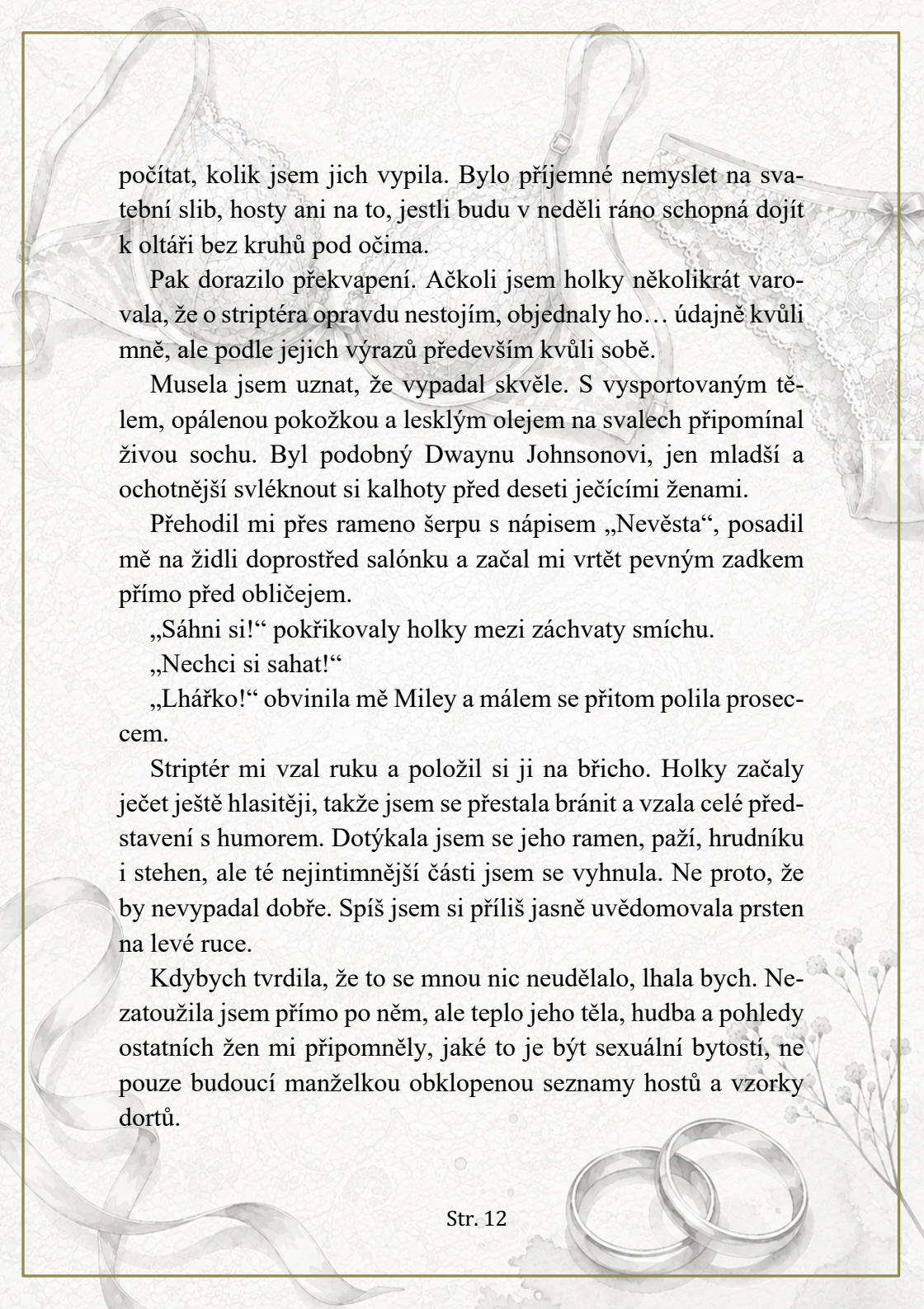
Svou rozlučku si užíval v Las Vegas s několika přáteli a kolegy. Tvrdil, že plánují kasino, drahou večeři a možná nějaký klub. V Chadově podání mohlo slovo *klub* označovat stejně dobře podnik s jazzovou hudbou jako místo, kde mu bude polonahá žena vrtět zadkem před obličejem. Věřila jsem mu natolik, že jsem se nevyptávala. Možná jsem věřila až příliš ochotně, protože důvěra byla jedním z důvodů, proč jsem si ho chtěla vzít.

My jsme zůstaly v Galvestonu a zamluvily si soukromý salónek v klubu nedaleko pobřeží. Od hlavního sálu ho oddělovala vysoká vyřezávaná zástěna, skrz jejíž ornamenty pronikaly záblesky fialového a modrého světla. Basy duněly do podlahy, na stolicích přibývaly sklenky rychleji, než je obsluha stačila odnášet, a vzduch byl prosycený směsí drahých parfémů, alkoholu a sladkého kouře z výrobníku mlhy.

Dorazilo devět kamarádek, takže nás se mnou bylo deset. Na první přípitek se zastavila i máma, ale po druhé sklence šampaňského usoudila, že některé věci o své dceři vědět nepotřebuje, a raději odjela domů. Nebylo těžké pochopit, co ji k tomu vedlo.

Miley už tou dobou předváděla na stole pohyby, za které by se nemusela stydět profesionální tanečnice, a Holly se pokoušela přesvědčit barmana, že nafukovací penis je tradiční svatební dekorace.

Smály jsme se, tančily a nechávaly alkohol, aby z nás postupně setřásl poslední zbytky zábran. Po několika sklenkách jsem přestala kontrolovat telefon a po další jsem dokonce přestala

počítat, kolik jsem jich vypila. Bylo příjemné nemyslet na svaatební slib, hosty ani na to, jestli budu v neděli ráno schopná dojít k oltáři bez kruhů pod očima.

Pak dorazilo překvapení. Ačkoli jsem holky několikrát varovala, že o striptéra opravdu nestojím, objednaly ho... údajně kvůli mně, ale podle jejich výrazů především kvůli sobě.

Musela jsem uznat, že vypadal skvěle. S vysportovaným tělem, opálenou pokožkou a lesklým olejem na svaích připomínal živou sochu. Byl podobný Dwaynu Johnsonovi, jen mladší a ochotnější svléknout si kalhoty před deseti ječícími ženami.

Přehodil mi přes rameno šerpu s nápisem „Nevěsta“, posadil mě na židli doprostřed salónku a začal mi vrtět pevným zadkem přímo před obličejem.

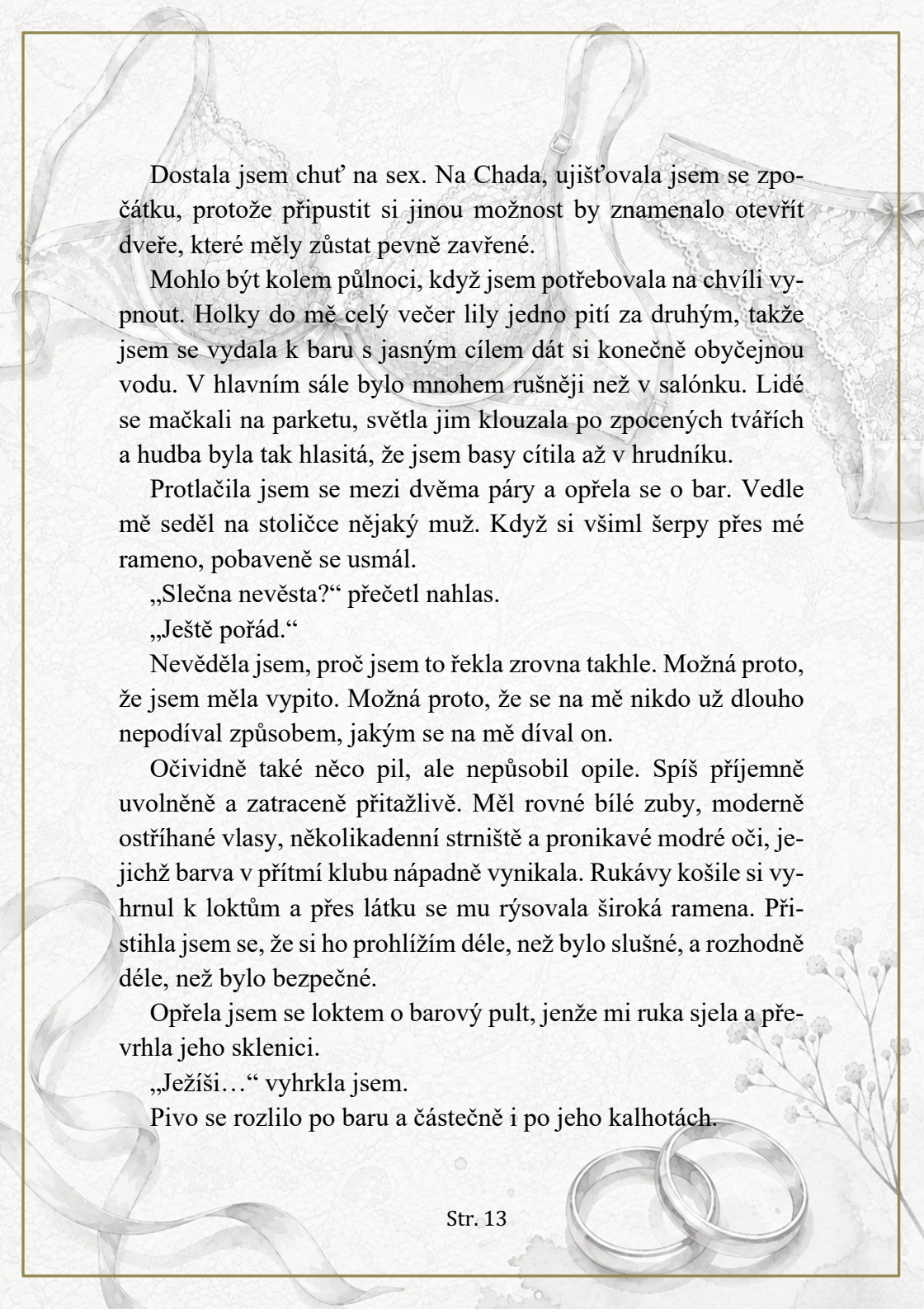
„Sáhni si!“ pokřikovaly holky mezi záchvaty smíchu.

„Nechci si sahat!“

„Lhářko!“ obvinila mě Miley a málem se přitom polila prosecem.

Striptér mi vzal ruku a položil si ji na břicho. Holky začaly ječet ještě hlasitěji, takže jsem se přestala bránit a vzala celé představení s humorem. Dotýkala jsem se jeho ramen, paží, hrudníku i stehů, ale té nejintimnější části jsem se vyhnula. Ne proto, že by nevypadal dobře. Spíš jsem si příliš jasně uvědomovala prsten na levé ruce.

Kdybych tvrdila, že to se mnou nic neudělalo, lhala bych. Nezatožila jsem přímo po něm, ale teplo jeho těla, hudba a pohledy ostatních žen mi připomněly, jaké to je být sexuální bytostí, ne pouze budoucí manželkou obklopenou seznamy hostů a vzorky dortů.

Dostala jsem chuť na sex. Na Chada, ujišťovala jsem se zpočátku, protože připustit si jinou možnost by znamenalo otevřít dveře, které měly zůstat pevně zavřené.

Mohlo být kolem půlnoci, když jsem potřebovala na chvíli vypnout. Holky do mě celý večer lily jedno pití za druhým, takže jsem se vydala k baru s jasným cílem dát si konečně obyčejnou vodu. V hlavním sále bylo mnohem rušněji než v salónku. Lidé se mačkali na parketu, světla jim klouzala po zpocených tvářích a hudba byla tak hlasitá, že jsem basy cítila až v hrudníku.

Protlačila jsem se mezi dvěma páry a opřela se o bar. Vedle mě seděl na stoličce nějaký muž. Když si všiml šerpy přes mé rameno, pobaveně se usmál.

„Slečna nevěsta?“ přečetl nahlas.

„Ještě pořád.“

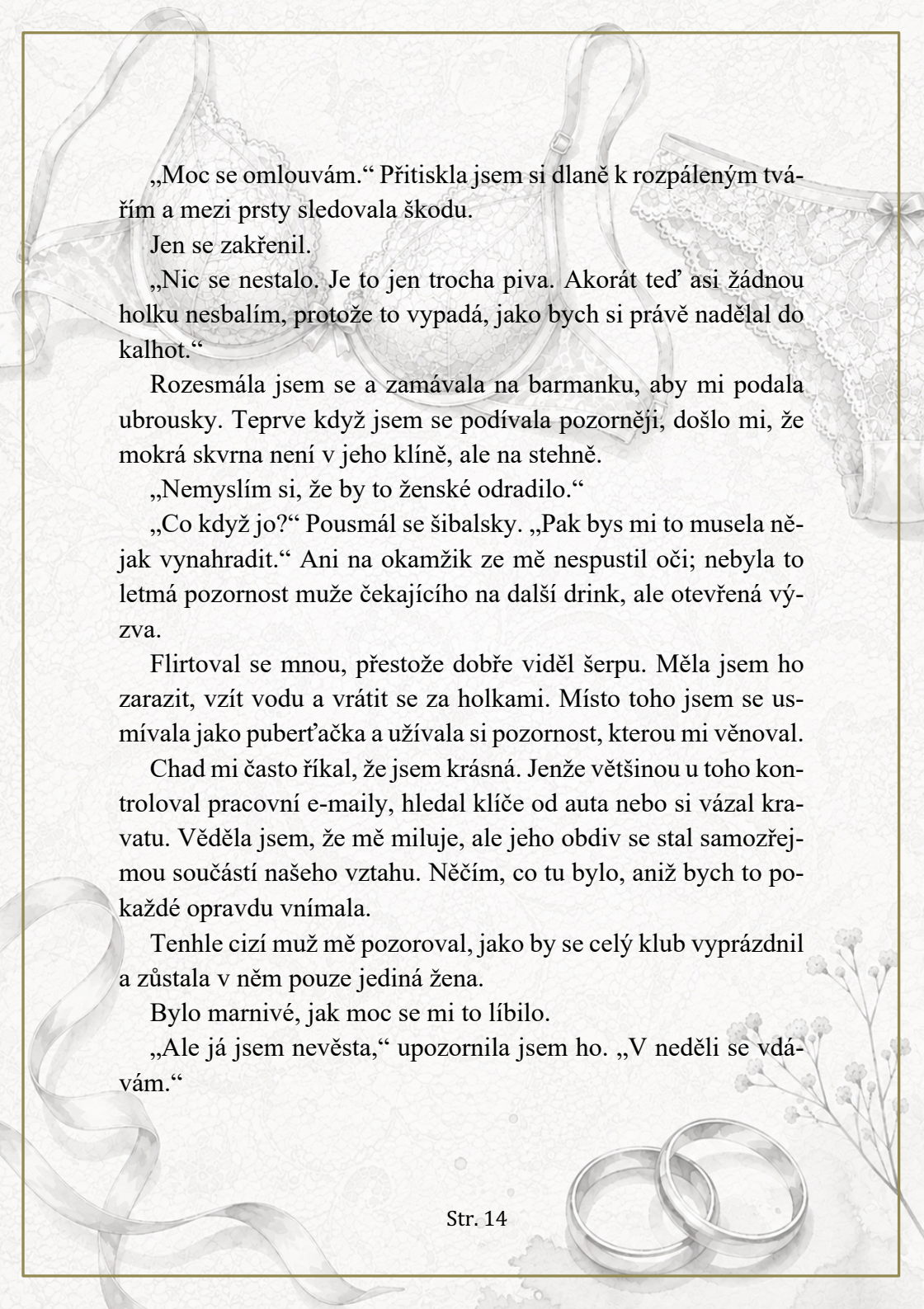
Nevěděla jsem, proč jsem to řekla zrovna takhle. Možná proto, že jsem měla vypito. Možná proto, že se na mě nikdo už dlouho nepodíval způsobem, jakým se na mě díval on.

Očividně také něco pil, ale nepůsobil opile. Spíš příjemně uvolněně a zatraceně přitažlivě. Měl rovné bílé zuby, moderně ostříhané vlasy, několikadenní strniště a pronikavé modré oči, jejichž barva v přítmi klubu nápadně vynikala. Rukávy košile si vyhrnul k loktům a přes látku se mu rýsovala široká ramena. Přistihla jsem se, že si ho prohlížím déle, než bylo slušné, a rozhodně déle, než bylo bezpečné.

Opřela jsem se loktem o barový pult, jenže mi ruka sjela a převrhla jeho sklenici.

„Ježíši...“ vyhrkla jsem.

Pivo se rozlilo po baru a částečně i po jeho kalhotách.

„Moc se omlouvám.“ Přitiskla jsem si dlaně k rozpáleným tvářím a mezi prsty sledovala škodu.

Jen se zakřenil.

„Nic se nestalo. Je to jen trocha piva. Akorát teď asi žádnou holku nesbalím, protože to vypadá, jako bych si právě nadělal do kalhot.“

Rozesmála jsem se a zamávala na barmanku, aby mi podala ubrousky. Teprve když jsem se podívala pozorněji, došlo mi, že mokrá skvrna není v jeho klíně, ale na stehně.

„Nemyslím si, že by to ženské odradilo.“

„Co když jo?“ Pousmál se šibalsky. „Pak bys mi to musela nějak vynahradit.“ Ani na okamžik ze mě nespustil oči; nebyla to letmá pozornost muže čekajícího na další drink, ale otevřená výzva.

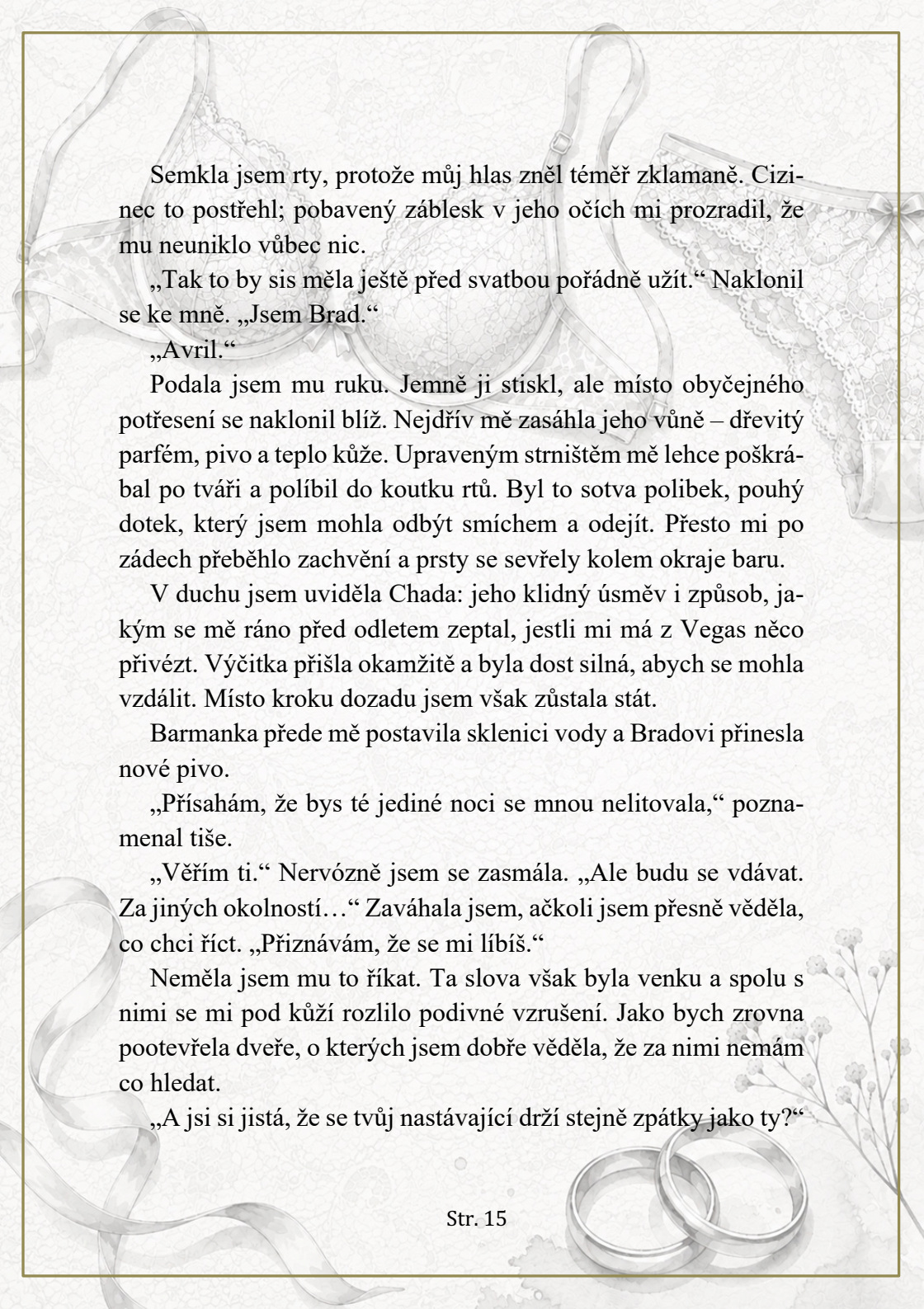
Flirtoval se mnou, přestože dobře viděl šerpu. Měla jsem ho zarazit, vzít vodu a vrátit se za holkami. Místo toho jsem se usmívala jako pubertáčka a užívala si pozornost, kterou mi věnoval.

Chad mi často říkal, že jsem krásná. Jenže většinou u toho kontroloval pracovní e-maily, hledal klíče od auta nebo si vázal kravatu. Věděla jsem, že mě miluje, ale jeho obdiv se stal samozřejmou součástí našeho vztahu. Něčím, co tu bylo, aniž bych to po každé opravdu vnímala.

Tenhle cizí muž mě pozoroval, jako by se celý klub vyprázdnil a zůstala v něm pouze jediná žena.

Bylo marnivé, jak moc se mi to líbilo.

„Ale já jsem nevěsta,“ upozornila jsem ho. „V neděli se vdávám.“

Semkla jsem rty, protože můj hlas zněl téměř zklamaně. Cizinec to postřehl; pobavený záblesk v jeho očích mi prozradil, že mu neuniklo vůbec nic.

„Tak to by sis měla ještě před svatbou pořádně užít.“ Naklonil se ke mně. „Jsem Brad.“

„Avril.“

Podala jsem mu ruku. Jemně ji stiskl, ale místo obyčejného potřesení se naklonil blíž. Nejdřív mě zasáhla jeho vůně – dřevitý parfém, pivo a teplo kůže. Upraveným strništěm mě lehce poškrábal po tváři a políbil do koutku rtů. Byl to sotva polibek, pouhý dotek, který jsem mohla odbýt smíchem a odejít. Přesto mi po zádech přeběhlo zachvění a prsty se sevřely kolem okraje baru.

V duchu jsem uviděla Chada: jeho klidný úsměv i způsob, jakým se mě ráno před odletem zeptal, jestli mi má z Vegas něco přivést. Výčitka přišla okamžitě a byla dost silná, abych se mohla vzdálit. Místo kroku dozadu jsem však zůstala stát.

Barmanka přede mě postavila sklenici vody a Bradovi přinesla nové pivo.

„Přísahám, že bys té jediné noci se mnou nelitovala,“ poznamenal tiše.

„Věřím ti.“ Nervózně jsem se zasmála. „Ale budu se vdávat. Za jiných okolností...“ Zaváhala jsem, ačkoli jsem přesně věděla, co chci říct. „Přiznávám, že se mi líbíš.“

Neměla jsem mu to říkat. Ta slova však byla venku a spolu s nimi se mi pod kůží rozlilo podivné vzrušení. Jako bych zrovna pootevřela dveře, o kterých jsem dobře věděla, že za nimi nemám co hledat.

„A jsi si jistá, že se tvůj nastávající drží stejně zpátky jako ty?“

„Nevím,“ připustila jsem. „Ale věřím mu.“

Odpověděla jsem bez váhání. Chad by mě nepodvedl. Právě proto mě při těch slovech bodlo svědomí. Sama jsem stála u baru, nechávala cizího muže dotýkat se mě pohledem a přemýšlela, jaké by bylo ochutnat jeho rty.

„Jsi s ním opravdu spokojená?“

„To je docela osobní otázka.“ Rychle jsem se napila vody.

„Jen si nemysli, že jsem si nevšiml tvého výrazu, když jsi řekla, že jsi nevěsta. Vypadala jsi zklamaně, protože se mnou nemůžeš flirtovat.“

„Možná jsem zklamaná, že jsem tě nepotkala třeba před rokem,“ odpověděla jsem dřív, než mě stačil zastavit rozum. Bradův úsměv se rozšířil a mně došlo, že jsem právě přestala jen přijímat jeho flirt. Začala jsem ho sama přiživovat.

Zahryzla jsem se do spodního rtu. Prsten na ruce mi připadal najednou těžký, přesto jsem dlaň neschovala. Chtěla jsem, aby věděl, že jsem zadaná. Ne jako překážku, ale jako poslední upozornění pro nás oba.

„Jsem spokojená,“ dodala jsem vážněji. „Chada miluju.“

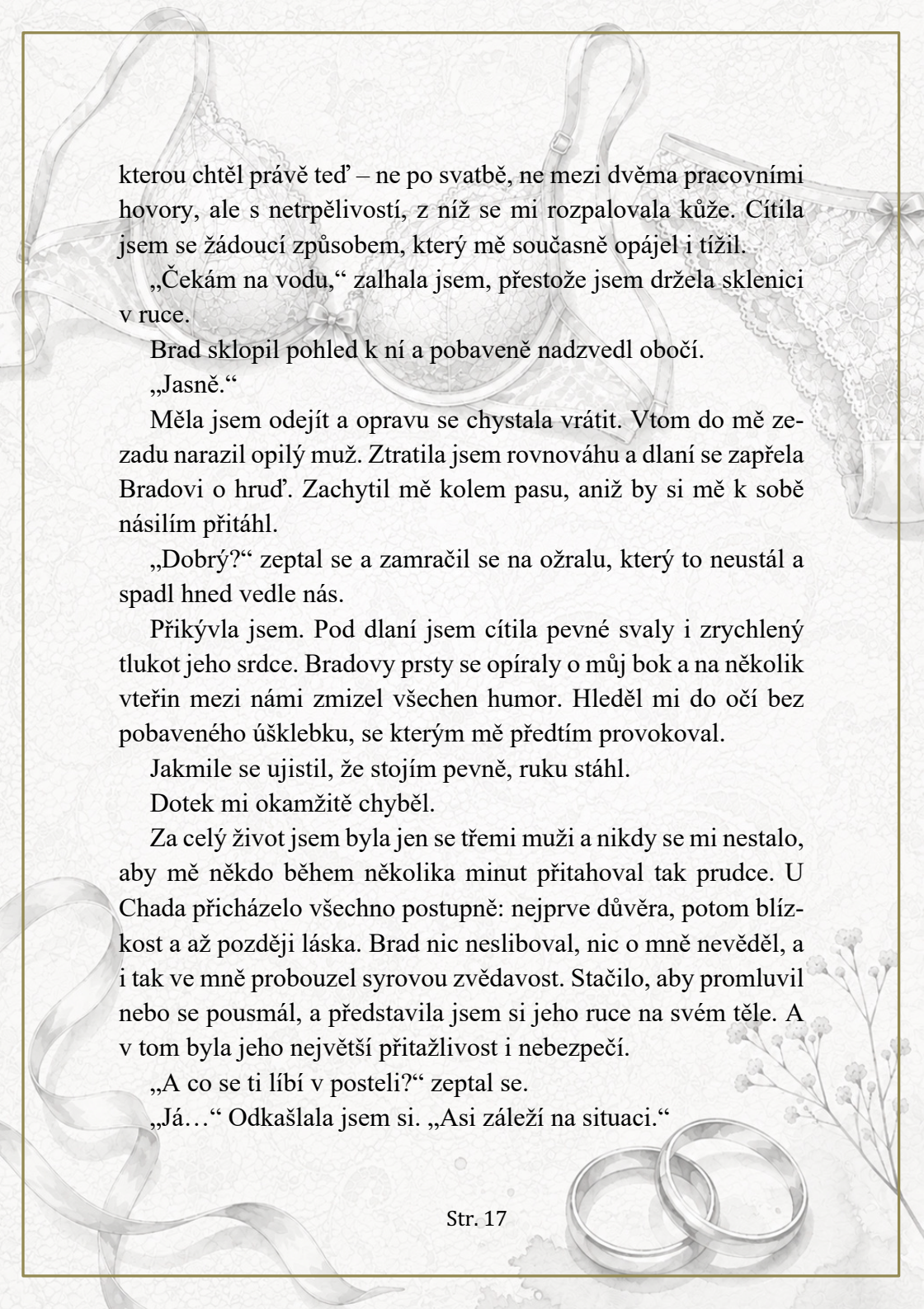
„Ale?“

„Žádné ale.“

Brad se ke mně naklonil tak blízko, že jsem na tváři ucítila jeho dech.

„Tak proč pořád stojíš tady?“

Protože se mi líbilo, jak se na mě dívá. Po dlouhé době mi někdo připomněl, že nejsem jen Chadova mladší přítelkyně, budoucí paní Silverstoneová nebo majitelka obchodu, která pořád řeší faktury a nové kolekce. V Bradových očích jsem byla žena,

kterou chtěl právě teď – ne po svatbě, ne mezi dvěma pracovními hovory, ale s netrpělivostí, z níž se mi rozpalovala kůže. Cítila jsem se žádoucí způsobem, který mě současně opájel i tížil.

„Čekám na vodu,“ zalhala jsem, přestože jsem držela sklenici v ruce.

Brad sklopil pohled k ní a pobaveně nadzvedl obočí.

„Jasně.“

Měla jsem odejít a opravu se chystala vrátit. Vtom do mě ze zadu narazil opilý muž. Ztratila jsem rovnováhu a dlaní se zapřela Bradovi o hrud'. Zachytil mě kolem pasu, aniž by si mě k sobě násilím přitáhl.

„Dobrý?“ zeptal se a zamračil se na ožralu, který to neustál a spadl hned vedle nás.

Přikývla jsem. Pod dlaní jsem cítila pevné svaly i zrychlený tlukot jeho srdce. Bradovy prsty se opíraly o můj bok a na několik vteřin mezi námi zmizel všechnen humor. Hleděl mi do očí bez pobaveného úšklebku, se kterým mě předtím provokoval.

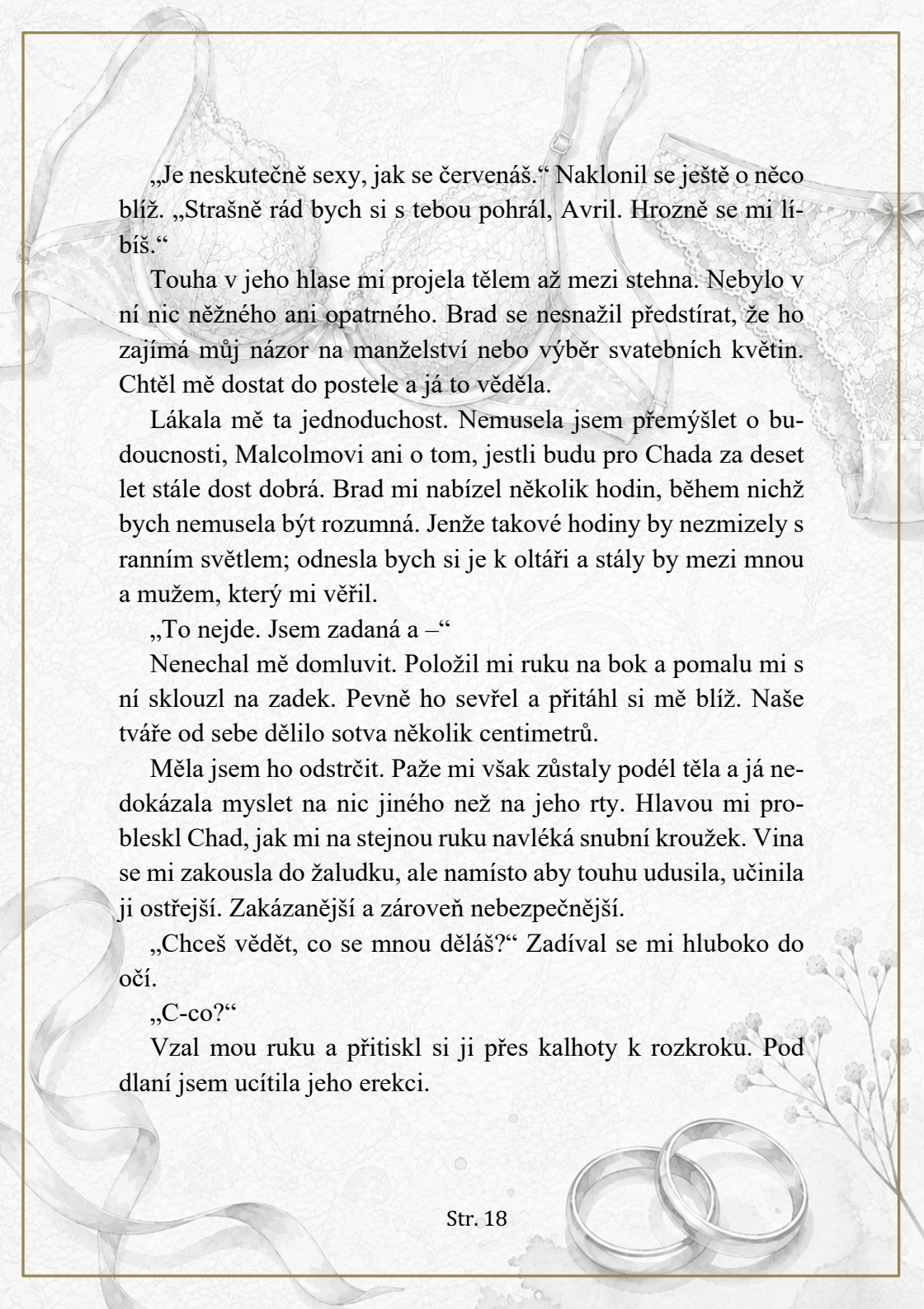
Jakmile se ujistil, že stojím pevně, ruku stáhl.

Dotek mi okamžitě chyběl.

Za celý život jsem byla jen se třemi muži a nikdy se mi nestalo, aby mě někdo během několika minut přitahoval tak prudce. U Chada přicházelo všechno postupně: nejprve důvěra, potom blízkost a až později láska. Brad nic nesliboval, nic o mně nevěděl, a i tak ve mně probouzel syrovou zvědavost. Stačilo, aby promluvil nebo se pousmál, a představila jsem si jeho ruce na svém těle. A v tom byla jeho největší přitažlivost i nebezpečí.

„A co se ti líbí v posteli?“ zeptal se.

„Já...“ Odkáslala jsem si. „Asi záleží na situaci.“

„Je neskutečně sexy, jak se červenáš.“ Naklonil se ještě o něco blíží. „Strašně rád bych si s tebou pohráł, Avril. Hrozně se mi líbíš.“

Touha v jeho hlase mi projela tělem až mezi stehna. Nebylo v ní nic něžného ani opatrného. Brad se nesnažil předstírat, že ho zajímá můj názor na manželství nebo výběr svatebních květin. Chtěl mě dostat do postele a já to věděla.

Lákala mě ta jednoduchost. Nemusela jsem přemýšlet o budoucnosti, Malcolmovi ani o tom, jestli budu pro Chada za deset let stále dost dobrá. Brad mi nabízel několik hodin, během nichž bych nemusela být rozumná. Jenže takové hodiny by nezmizely s ranním světlem; odnesla bych si je k oltáři a stály by mezi mnou a mužem, který mi věřil.

„To nejde. Jsem zadaná a –“

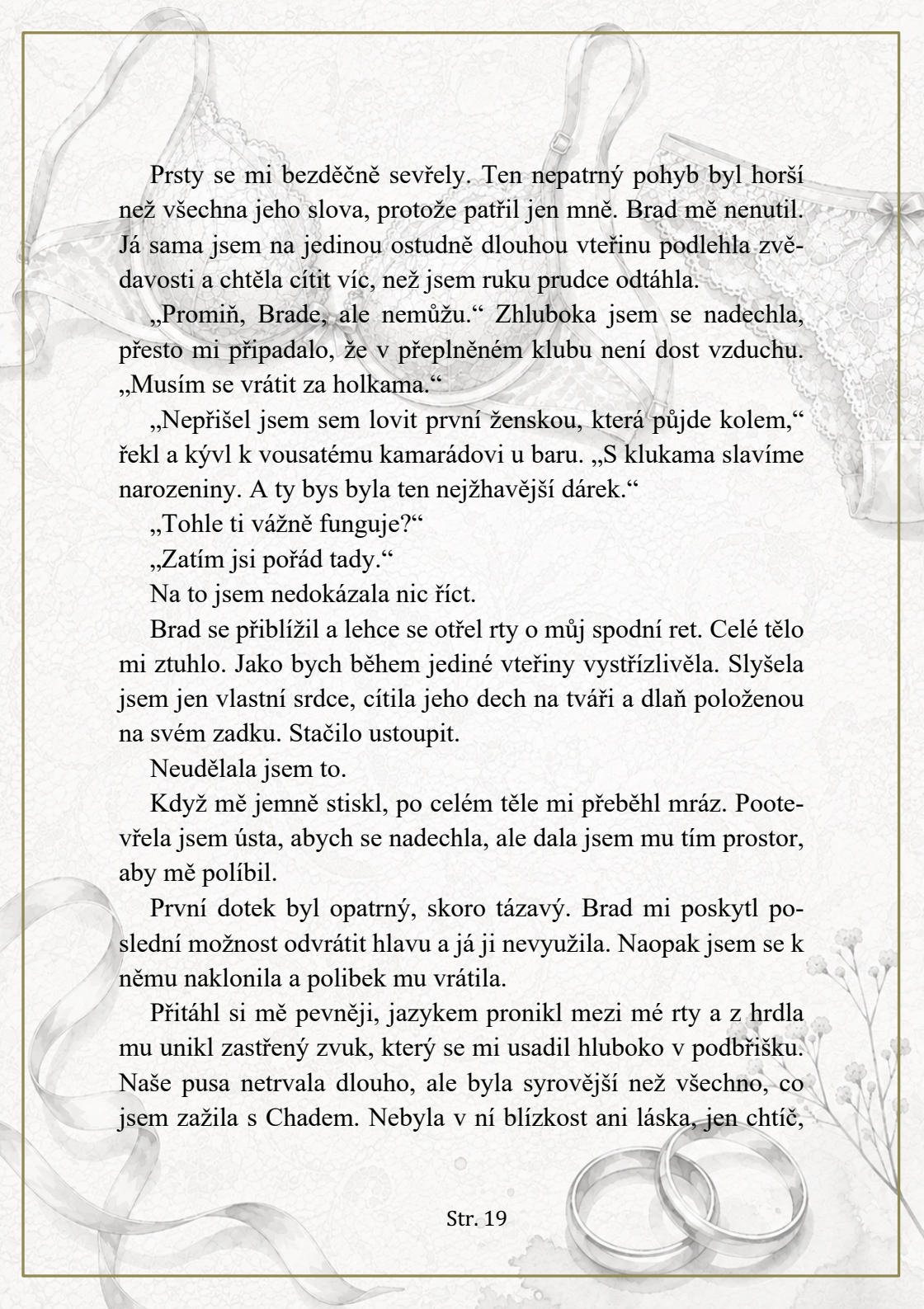
Nenechal mě domluvit. Položil mi ruku na bok a pomalu mi s ní sklouzl na zadek. Pevně ho sevřel a přitáhl si mě blíží. Naše tváře od sebe dělilo sotva několik centimetrů.

Měla jsem ho odstrčit. Paže mi však zůstaly podél těla a já nedokázala myslet na nic jiného než na jeho rty. Hlavou mi probleskl Chad, jak mi na stejnou ruku navléká snubní kroužek. Vina se mi zakousla do žaludku, ale namísto aby touhu udusila, učinila ji ostřejší. Zakázanější a zároveň nebezpečnější.

„Chceš vědět, co se mnou děláš?“ Zadíval se mi hluboko do očí.

„C-co?“

Vzal mou ruku a přitiskl si ji přes kalhoty k rozkroku. Pod dlaní jsem ucítila jeho erekci.

Prsty se mi bezděčně sevřely. Ten nepatrný pohyb byl horší než všechna jeho slova, protože patřil jen mně. Brad mě nenutil. Já sama jsem na jedinou ostudně dlouhou vteřinu podlehla zvědavosti a chtěla cítit víc, než jsem ruku prudce odtáhla.

„Promiň, Brade, ale nemůžu.“ Zhluboka jsem se nadechla, přesto mi připadalo, že v přeplněném klubu není dost vzduchu. „Musím se vrátit za holkama.“

„Nepřišel jsem sem lovit první ženskou, která půjde kolem,“ řekl a kývl k vousatému kamarádovi u baru. „S klukama slavíme narozeniny. A ty bys byla ten nejžhavější dárek.“

„Tohle ti vážně funguje?“

„Zatím jsi pořád tady.“

Na to jsem nedokázala nic říct.

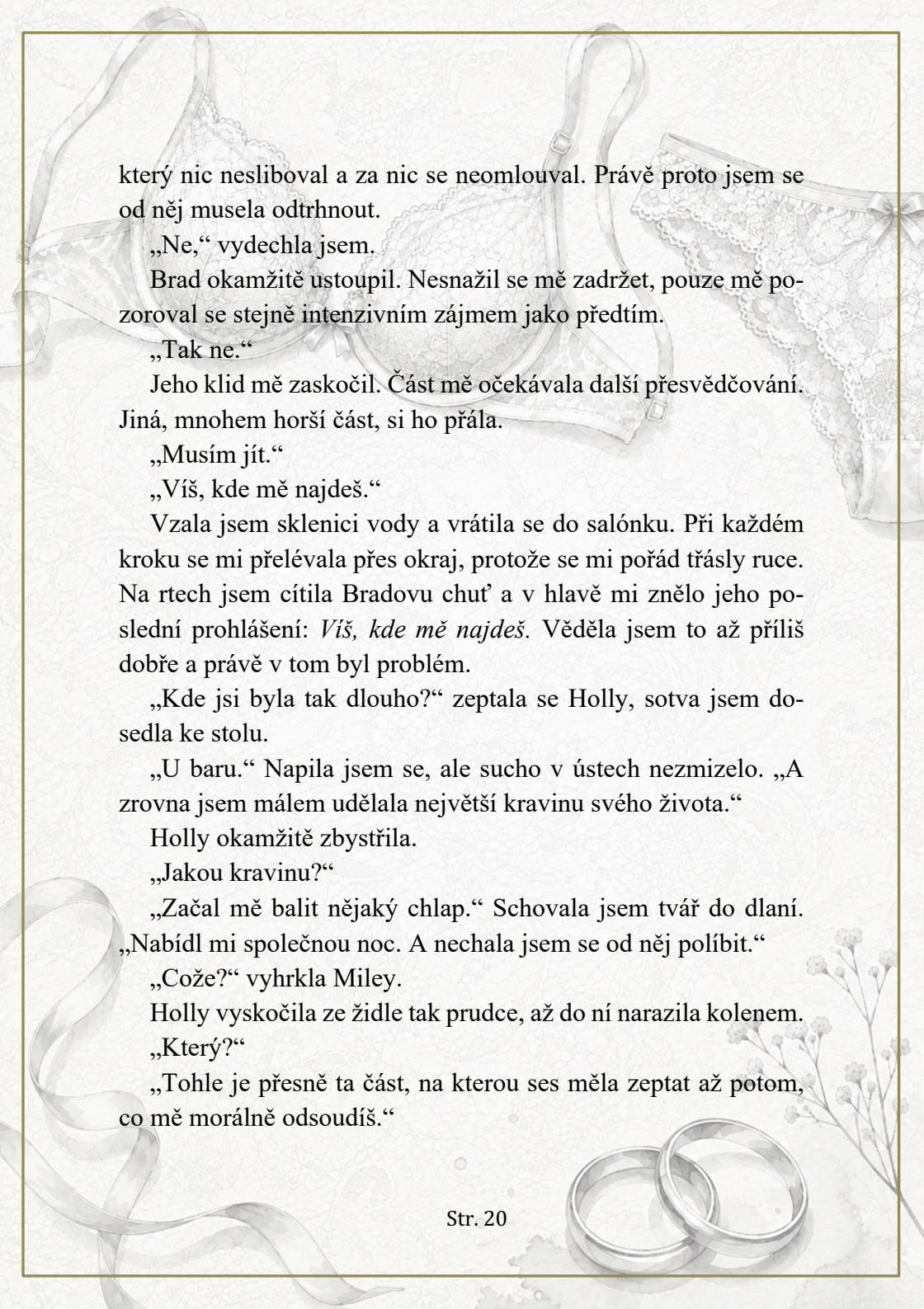
Brad se přiblížil a lehce se otřel rty o můj spodní ret. Celé tělo mi ztuhlo. Jako bych během jediné vteřiny vystřízlivěla. Slyšela jsem jen vlastní srdce, cítila jeho dech na tváři a dlaň položenou na svém zadku. Stačilo ustoupit.

Neudělala jsem to.

Když mě jemně stiskl, po celém těle mi přeběhl mráz. Pootevřela jsem ústa, abych se nadechla, ale dala jsem mu tím prostor, aby mě políbil.

První dotek byl opatrný, skoro tázavý. Brad mi poskytl poslední možnost odvrátit hlavu a já ji nevyužila. Naopak jsem se k němu naklonila a polibek mu vrátila.

Přitáhl si mě pevněji, jazykem pronikl mezi mé rty a z hrdla mu unikl zastřený zvuk, který se mi usadil hluboko v podbřišku. Naše pusa netrvala dlouho, ale byla syrovější než všechno, co jsem zažila s Chadem. Nebyla v ní blízkost ani láska, jen chtíč,

který nic nesliboval a za nic se neomlouval. Právě proto jsem se od něj musela odtrhnout.

„Ne,“ vydechla jsem.

Brad okamžitě ustoupil. Nesnažil se mě zadržet, pouze mě pozoroval se stejně intenzivním zájmem jako předtím.

„Tak ne.“

Jeho klid mě zaskočil. Část mě očekávala další přesvědčování. Jiná, mnohem horší část, si ho přála.

„Musím jít.“

„Viš, kde mě najdeš.“

Vzala jsem sklenici vody a vrátila se do salónku. Při každém kroku se mi přelévala přes okraj, protože se mi pořád trásly ruce. Na rtech jsem cítila Bradovu chuť a v hlavě mi znělo jeho poslední prohlášení: *Viš, kde mě najdeš*. Věděla jsem to až příliš dobře a právě v tom byl problém.

„Kde jsi byla tak dlouho?“ zeptala se Holly, sotva jsem došla ke stolu.

„U baru.“ Napila jsem se, ale sucho v ústech nezmizelo. „A zrovna jsem málem udělala největší kravinu svého života.“

Holly okamžitě zbystřila.

„Jakou kravinu?“

„Začal mě balit nějaký chlap.“ Schovala jsem tvář do dlaní. „Nabídl mi společnou noc. A nechala jsem se od něj políbit.“

„Cože?“ vyhrkla Miley.

Holly vyskočila ze židle tak prudce, až do ní narazila kolenem.

„Který?“

„Tohle je přesně ta část, na kterou ses měla zeptat až potom, co mě morálně odsoudíš.“

„Morálně tě odsoudím později. Teď mi ho ukaž.“

Neochotně jsem vstala a postavila se vedle ní k vyřezávané zástěně. Brad se stále bavil s vysokým vousatým kamarádem. V jednu vteřinu se zasmál a zaklonil hlavu, jako by se před několika minutami vůbec nic nestalo.

„Ten v modré košili,“ ukázala jsem.

Holly uznale našpulila rty.

„No do háje.“

„Ukažte.“ Miley se protáhla mezi nás, a jakmile ho zahlédla, tiše hvízdla. „Tak ten se vážně povedl.“

„Na tom vůbec nezáleží,“ ozvala se Lora od stolu. „Avril se v neděli vdává.“

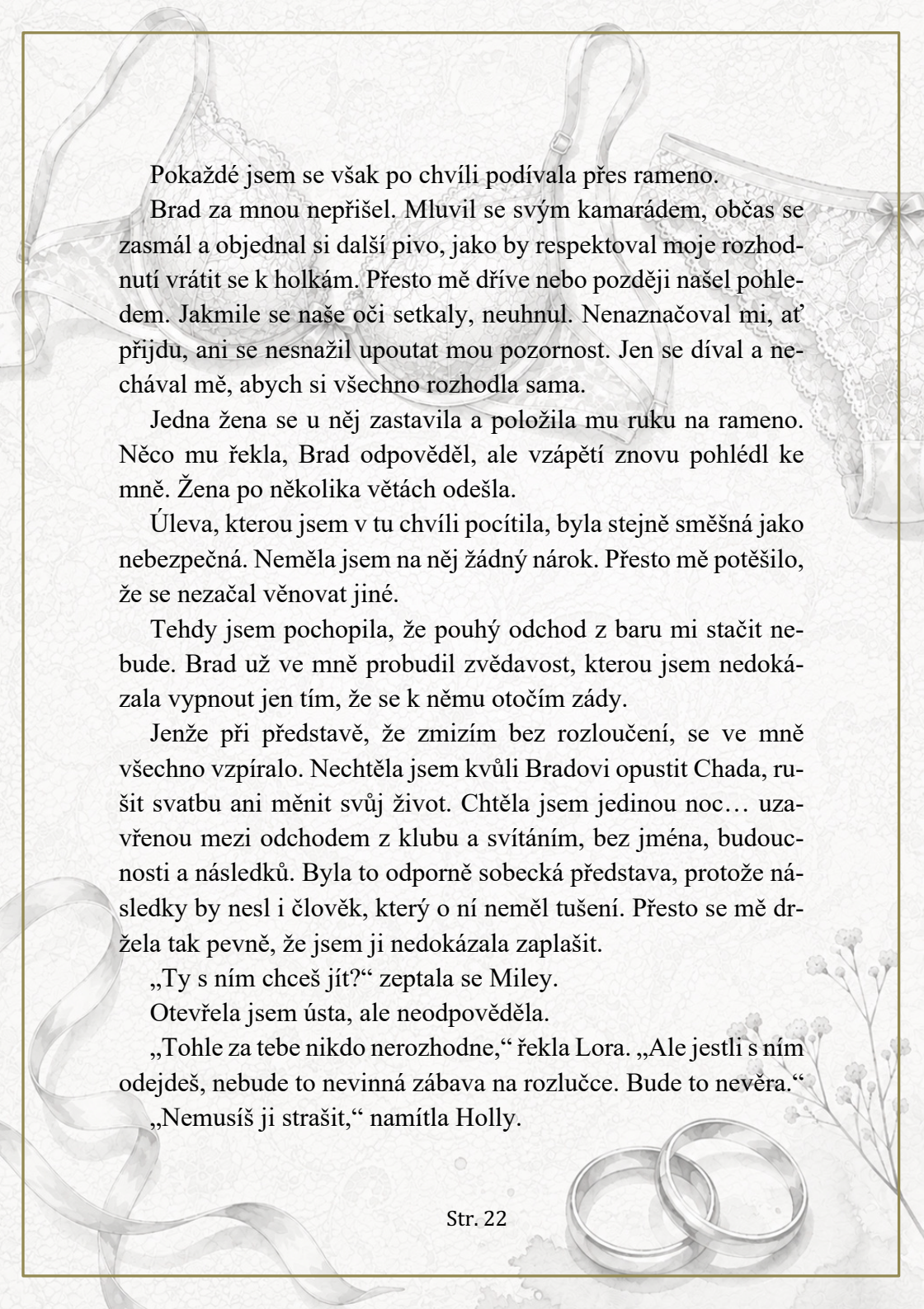
Její slova mě zasáhla silněji, než nejspíš zamýšlela. Sklopila jsem oči k zasnubnímu prstenu. Ještě ráno jsem se na něj dívala s radostí. Teď mi připadal těžší. Jako by se mi Chadova důvěra vtiskla přímo do kůže a připomínala mi, co jsem právě udělala.

„Já vím, kdy se vdávám,“ zamumlala jsem.

„Tak co řešíme?“ Lora se na mě vážně zadívala. „Políbili jste se. Byla to chyba, ale pořád můžeš odejít a zapomenout na ni.“

Mohla jsem. Stačilo zůstat v salónku, dopít vodu a za několik hodin odjet domů. Brad neznal moje příjmení ani telefonní číslo. Po té noci bych ho už nikdy nemusela vidět. To tajemství by mě chvíli tížilo, ale nemuselo by mi zničit život. Přesně to jsem měla udělat.

Skoro půl hodiny jsem se o to opravdu snažila. Dopila jsem vodu, nechala se Miley vytáhnout na parket a předstírala, že mě zajímá, co mi Holly křičí do ucha. Smála jsem se hlasitěji, než bylo nutné, a několikrát se přinutila otočit k baru zády.

Pokaždé jsem se však po chvíli podívala přes rameno.

Brad za mnou nepřišel. Mluvil se svým kamarádem, občas se zasmál a objednal si další pivo, jako by respektoval moje rozhodnutí vrátit se k holkám. Přesto mě dříve nebo později našel pohledem. Jakmile se naše oči setkaly, neuhnul. Nenaznačoval mi, ať přijdu, ani se nesnažil upoutat mou pozornost. Jen se díval a nechával mě, abych si všechno rozhodla sama.

Jedna žena se u něj zastavila a položila mu ruku na rameno. Něco mu řekla, Brad odpověděl, ale vzápětí znovu pohlédl ke mně. Žena po několika větech odešla.

Úleva, kterou jsem v tu chvíli pocítila, byla stejně směšná jako nebezpečná. Neměla jsem na něj žádný nárok. Přesto mě potěšilo, že se nezačal věnovat jiné.

Tehdy jsem pochopila, že pouhý odchod z baru mi stačit nebude. Brad už ve mně probudil zvědavost, kterou jsem nedokázala vypnout jen tím, že se k němu otočím zády.

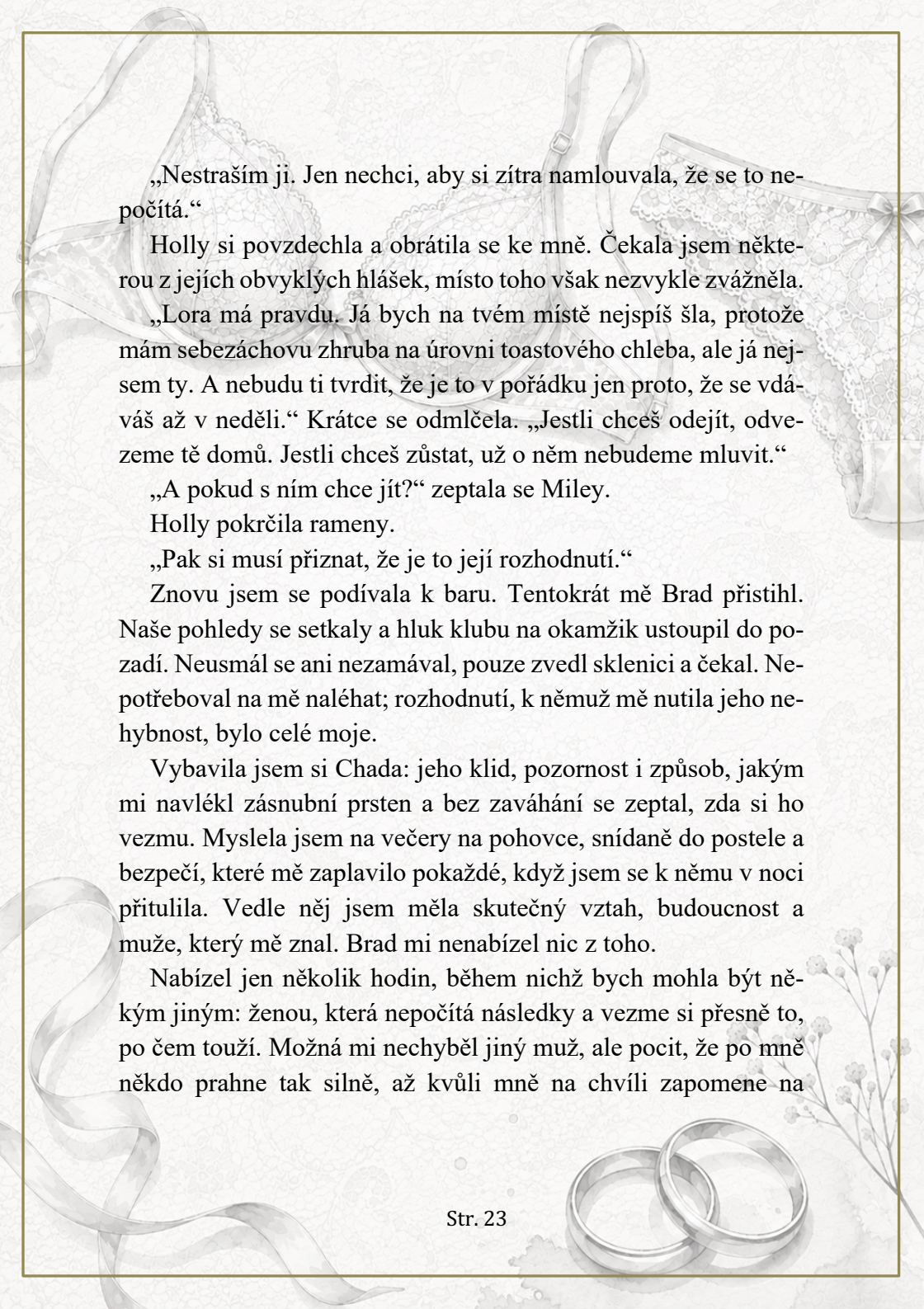
Jenže při představě, že zmizím bez rozloučení, se ve mně všechno vzpíralo. Nechtěla jsem kvůli Bradovi opustit Chada, rušit svatbu ani měnit svůj život. Chtěla jsem jedinou noc... uzavřenou mezi odchodem z klubu a svítáním, bez jména, budoucnosti a následků. Byla to odporně sobecká představa, protože následky by nesl i člověk, který o ní neměl tušení. Přesto se mě držela tak pevně, že jsem ji nedokázala zaplašit.

„Ty s ním chceš jít?“ zeptala se Miley.

Otevřela jsem ústa, ale neodpověděla.

„Tohle za tebe nikdo nerozhodne,“ řekla Lora. „Ale jestli s ním odejdeš, nebude to nevinná zábava na rozlučce. Bude to nevěra.“

„Nemusíš ji strašit,“ namítla Holly.

„Nestraším ji. Jen nechci, aby si zítra namlouvala, že se to nepočítá.“

Holly si povzddechla a obrátila se ke mně. Čekala jsem některou z jejích obvyklých hlášek, místo toho však nezvykle zvážněla.

„Lora má pravdu. Já bych na tvém místě nejspíš šla, protože mám sebezáchovu zhruba na úrovni toastového chleba, ale já nejsem ty. A nebudu ti tvrdit, že je to v pořádku jen proto, že se vdáváš až v neděli.“ Krátce se odmlčela. „Jestli chceš odejít, odvezme tě domů. Jestli chceš zůstat, už o něm nebudeme mluvit.“

„A pokud s ním chce jít?“ zeptala se Miley.

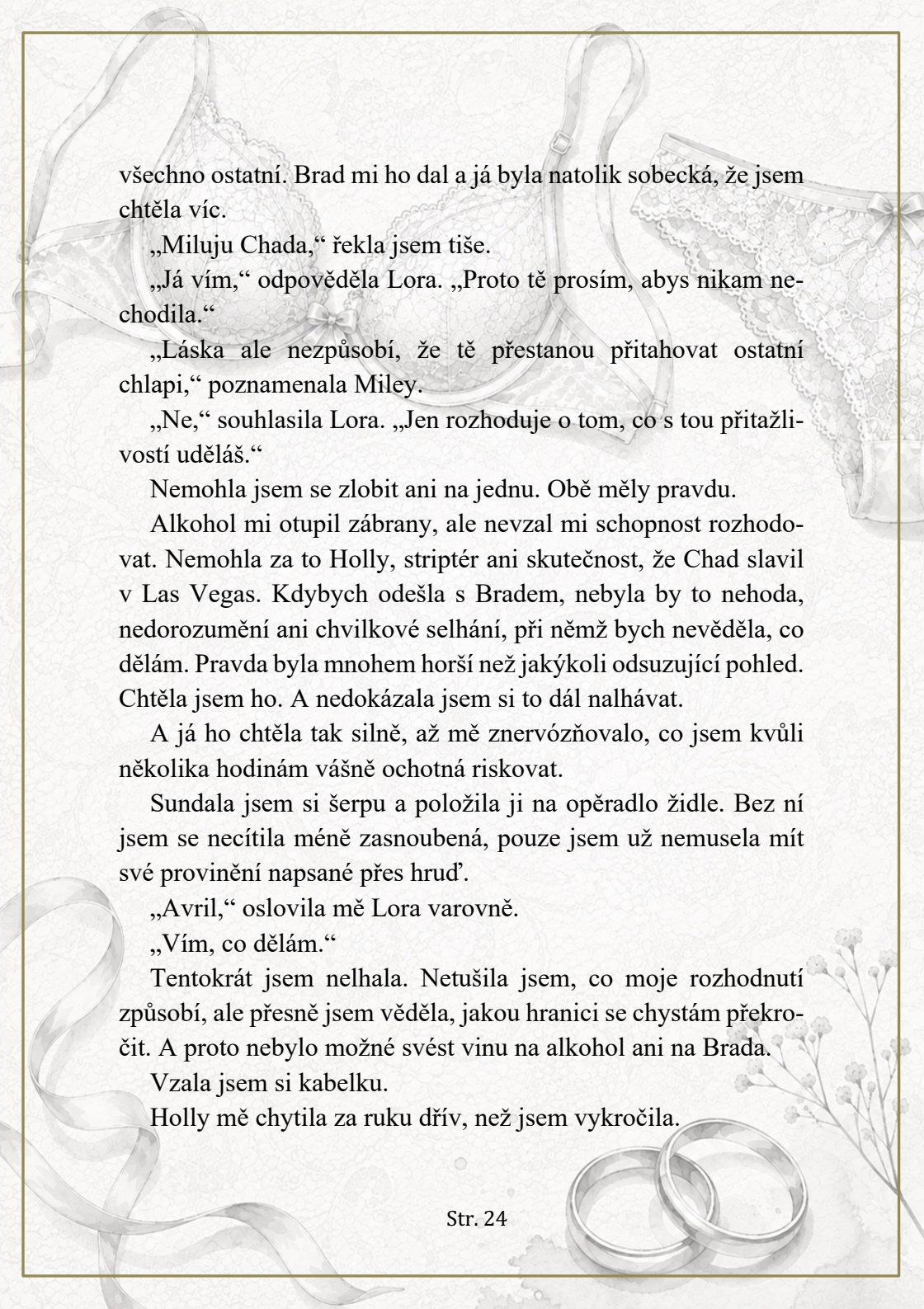
Holly pokrčila rameny.

„Pak si musí přiznat, že je to její rozhodnutí.“

Znovu jsem se podívala k baru. Tentokrát mě Brad přistihl. Naše pohledy se setkaly a hluk klubu na okamžik ustoupil do pozadí. Neusmál se ani nezamával, pouze zvedl sklenici a čekal. Nepotřeboval na mě naléhat; rozhodnutí, k němuž mě nutila jeho nehybnost, bylo celé moje.

Vybavila jsem si Chada: jeho klid, pozornost i způsob, jakým mi navlékl zasnubní prsten a bez zaváhání se zeptal, zda si ho vezmu. Myslela jsem na večery na pohovce, snídaně do postele a bezpečí, které mě zaplavilo pokaždé, když jsem se k němu v noci přitulila. Vedle něj jsem měla skutečný vztah, budoucnost a muže, který mě znal. Brad mi nenabízel nic z toho.

Nabízel jen několik hodin, během nichž bych mohla být někým jiným: ženou, která nepočítá následky a vezme si přesně to, po čem touží. Možná mi nechyběl jiný muž, ale pocit, že po mně někdo prahne tak silně, až kvůli mně na chvíli zapomene na

všechno ostatní. Brad mi ho dal a já byla natolik sobecká, že jsem chtěla víc.

„Miluju Chada,“ řekla jsem tiše.

„Já vím,“ odpověděla Lora. „Proto tě prosím, abys nikam nechodila.“

„Láska ale nezpůsobí, že tě přestanou přitahovat ostatní chlapi,“ poznamenala Miley.

„Ne,“ souhlasila Lora. „Jen rozhoduje o tom, co s tou přitažlivostí uděláš.“

Nemohla jsem se zlobit ani na jednu. Obě měly pravdu.

Alkohol mi otupil zábrany, ale nevzal mi schopnost rozhodovat. Nemohla za to Holly, striptér ani skutečnost, že Chad slavil v Las Vegas. Kdybych odešla s Bradem, nebyla by to nehoda, nedorozumění ani chvilkové selhání, při němž bych nevěděla, co dělám. Pravda byla mnohem horší než jakýkoli odsuzující pohled. Chtěla jsem ho. A nedokázala jsem si to dál nalhávat.

A já ho chtěla tak silně, až mě znervózňovalo, co jsem kvůli několika hodinám vášně ochotná riskovat.

Sundala jsem si šerpu a položila ji na opěradlo židle. Bez ní jsem se necítila méně zasnoubená, pouze jsem už nemusela mít své provinění napsané přes hrud’.

„Avril,“ oslovila mě Lora varovně.

„Vím, co dělám.“

Tentokrát jsem nelhala. Netušila jsem, co moje rozhodnutí způsobí, ale přesně jsem věděla, jakou hranici se chystám překročit. A proto nebylo možné svést vinu na alkohol ani na Brada.

Vzala jsem si kabelku.

Holly mě chytila za ruku dřív, než jsem vykročila.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Žhavá rozlučka.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.